N°. 65. A°. 1833.

DONDERDAG DEN 15den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 14 Augustus 1833.

(33127) Alzoo de Gouvernements Secretaris, als belast met de zaken tot de Slaven-bevolking, zich tot den Gouverneur Generaal heeft gewend, met voorstel om PIETER GEESKEN, aan te stellen tot *Straatvoogd* over de Slavin CORNELIA, behoord hebbende aan wijle ACABA van ANKLÉ, en aan welke, bij Testamentaire dispositie van genoemde hare Meesteres, op den 20sten Augustus 1808, ten overstaan van den Gezworen Klerk JOHANNES ANDRIESSEN en Getuigen gepasseerd, de Vrijdom is vermaakt.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien dagen*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MENGELINGEN.

VENEZUELA EN DE ANDERE AFDEELINGEN VAN *COLUMBIA*.

(Uit het Dagblad *El Patriota Puro* van Caracas).

De wetgevende magt van dit jaar heeft reeds verscheidene dekreten uitgegeven, die toegewijdt zijn aan het gevoelen en de welvaart van het publiek. Onder dezelve schittert echter dat, hetwelk reeds bekend gemaakt is geworden, omtrent betrekkingen met de andere afdeelingen van *Columbia*. *Venezuela* reeds meester van zich zelve zijnde, zal door traktaten met *Nieuw Granada* en den *Ecuador*, alles regelen wat het eenigzins noodig oordeelen zal, om zoo te zeggen, in de onvereffende belangen van de vernietigde Columbiaansche Maatschappij in den handel omtrent den vrede, en ten aanzien van alles wat de huishoudelijke staatkunde betreft. Het zal dit alles bewerken, zonder deszelfs wetten te vernietigen, zonder zijne gewoonten, gevoelens en aangelegenheden te veranderen, zonder zich bloot te stellen aan eene gevaarlijke hervorming, zonder genoodzaakt te zijn te sterven, om weder in eenen anderen vorm en in een vreemd wezen te herleven. Dit dekreet zal eene der wijsste en van de diepste staatkundige verrigting zijn, die ons tot nu toe onzeker en waggelend lot bepalende, tevens het groote werk van het constituerend Congres volmaken zal, door aan *Venezuela* een onafhankelijk en duurzaam bestaan te schenken.

De volken zullen een dusdanig gevolg van zaken toejuichen; dan, daar er eenige zijn, die zich, om welke redenen weten wij niet, aan de zoo droevige herinneringen van hetgeen *Columbia* geweest is, vastklemmende, gaarne dat ontbonden ligchaam weder in één zouden willen brengen, zoo is men op het denkbeeld gekomen om de redenen te ontwikkelen die het Congres in deszelfs wijsheid tot eene dergelijke daad bewogen hebben.

Wij zullen al dadelijk de tentoonstelling vermijden der groote gevaren die wij loopen zouden in het tusschenvak van den hagchelijken overgang, die, onder het voorwendsel eener vereeniging, door de vijanden der rust en goede orde met misdadige inzigten gewenscht wordt. Het zal genoeg zijn om aan te merken, dat met alléén te zeggen, *nieuwe grondwet en ter neder met de bestaande*, men een' ondoorgrondelijken chaos van verwarring en wanorde openen zouden. Nieuwe partijen, nahakingen, plaatselijke eischen en begeerten, en nieuwe omwentelingen zouden daardoor al dadelijk te voorschijn komen. Het zal voor het ranke schuitje moeijelijk zijn om den gevaarvollen storm te trotseren, zonder in den woedenden Oceaan van burgerlijke verdeeldheid te vergaan. Maar veronderstellen wij eens dat hij het einde van zijne reis bereikt, het zoude aldaar slechts eene onzekere en verpeste haven vinden, en het noodlottige schuitje zoude genoodzaakt zijn om weder te keeren naar het punt van deszelfs vertrek, op nieuw aan de genade der orkanen en woeste golven overgegeven. Dan, wij zullen de zinnebeeldige taal ter zijde leggen en met eenvoudigheid de ingeweefde redenen van het vraagstuk onderzoeken.

Sommige willen dat de herstelling van *Columbia* ons grondgebied, onze magt en hulpmiddelen uitbreiden zal. De Republiek zoude daardoor grooter worden, maar oeniglijk op dezelfde wijze gelijk het menschelijk ligchaam zich somtijds uitzet door overvloedige stoffen, die de organen van het gevoel en der kracht ontspieren en verdooven. Wij zouden in gewigt en gedaante toenemen: hetgeen wij in de noodzakelijke eigenschappen om vrij, magtig en gelukkig te zijn, zouden verliezen.

Kleine staten zijn vatbaarder voor verbetering en ook dus respectivelijk van meerdere magt dan de groote. De wetten der eersten zijn eenvormiger en heilzamer, zij worden minder overtreden en zijn niet zoozeer bloot gesteld aan tegenwerpingen die altijd hatelijk zijn. — Eensgezindheid is in dezelve beter gewaarborgd door de eenzelvigheid van behoeften en belangen, en deze zijn ook beter bekend en worden meer in acht genomen, daar zij zigtbaarder zijn en ook allen onmiddelijker betreffen. De werking der regering is krachtiger en vermogender voor het publieke welzijn, daar, derzelver verrigting tevens meer in het oog gehouden wordende, de misbruiking minder te vreezen is. Elke burger verbindt zich meer aan het maatschappelijk ligchaam, naar mate dat zijne betrekkingen met hetzelve naauwer en onmiddelijker zijn. Het geheel staatkundig tooneel wordt in het oog gehouden; de ware en valsche verdiensten worden niet met elkander verward, elk houdt het standpunt dat haar toekomt, terwijl de publieke zeden, die de waarde der vrijheid is, in de vergelding der deugd en in de bestraffing der misdaad hare voornaamste aanprikkeling vindt.

Aan de andere zijde is de liefde tot het Vaderland, dat verheven gevoel, hetwelk de ziel veredeld, en dat de oorsprong is van zoo vele deugden en van alles dat edel, magtig en heldhaftig is, eene der voornaamste eigenschappen van kleine staten. Engeland, hetwelk men dacht dat eene uitzondering van dezen regel zoude uitmaken, bevestigd het klaarblijkelijk. De wateren die hetzelve van de rest der wereld scheiden, houden, om zoo te zeggen, zijne persoonlijkheid in één, en brengen daarin dezelfde werking voort als de afzondering der electriserende ligchamen, in dewelke de bijeenhouding der vloeibare stof derzelver werking krachtiger en sterker maakt. Dit voordeel is nog toepasselijker in landen die alleen bestaan kunnen door de algemeene liefde tot het Vaderland, en door de eenzelvigheid die tusschen hetzelve en de burgers bestaat, welke hen belang inboezemt in het behoud van den Staat en in de onschendbaarheid van zijne instellingen.

Van waar dan alleen konden van dat voortbrengend en onderhoudend beginsel de oude Republieken, die zedelijke en bijna goddelijke magt ontleenen, waaraan zij hare volmaking en buitenlandschen invloed te danken hadden. Het Gemeenebest van Rome, en de onderscheidene van Griekenland, waren slechts vrije steden, en den voortgang en de wonderen die zij aan den dag gelegd hebben, zijn voor ons als nog ongeloofbaar. — Zij behielden hunnen roem en hunne magt zoo lang zij de regten der steden aan de engte hunner oude grondgebieden beperkten; dan alles keerde om, en ging met de Republieken te niet, toen zij in de verzoeking gebragt werden om de geheele wereld Griek of Romein, te maken. Het vaderland had toen geen tempel noch altaar meer, en was in het oog van den burger slechts een denkbeeldig en afgetrokken wezen, en naauwelijks een kind der verbeelding. Aldus werd eene ruimen weg voor het *despotismus* gebaand, en dit bragt de natuurlijke gevolgen daarvan te voorschijn: de ondeugd bekleedde van toen af de plaats der deugd; knuiperijen die der verdienste; onkunde, verwoesting en vernedering vestigden zich in den verhevenden tempel en vervingen de edele waardigheid der Republikeinen.

De hedendaagsche tijden meer van nabij komende, vinden wij gelijke voorbeelden van de wonderbare levendige kracht, die de regeringen van kleine staten bezielt. In den middeleeuw, nadat door den inval der noordelijke barbaren, het *despotismus* en de onkunde te zamen de wereld met derzelver zwarte en bloedige vleugels bedekten, kon men slechts de vrije steden van *Duitschland* en *Italiën* als vonken van hoop en verlichting beschouwen, en het is eene wel bekende daadzaak, dat wij voornamelijk aan haar de herstelling der letteren, van den geest des koophandels en der nijverheid te danken hebben, die op den oorlog en de overwinning gevolgd zijn, en van den tegenwoordigen staat van hedendaagsche beschaving. Andere voorbeelden op zijde latende, vragen wij, welke wonderen hebben de Zwitsersche Kantonnen niet uitgevoerd? — Moedig behaalden zij de zegepraal over het magtige Duitsche Rijk, terwijl zij, in het midden van Europa gelegen, door groote Mogendheden omringd, hunne vrijheid en onafhankelijkheid voor eeuwen lang ongeschonden bewaard en geëerd gemaakt hebben.

De daadzaken en grondbeginselen, die wij opengelegd hebben, erkend zijnde, zal derzelver naauwkeurige toepassing op het groote vraagstuk, dat wij ter onderzoeking op ons genomen hebben, niet betwist worden.

Venezuela eene groote uitgestrektheid in zich omsloten houdende, zoude zich met *Nieuw Granada* en den *Ecuador* niet kunnen vereenigen dan door onzekere en onbestendige omstandigheden en door oproerige en denkbeeldige, en dus door onbestaanbare banden. Het was daardoor dat *Columbia* met de magt van den man viel die het staande hield. Ook hebben onze behoeften en belangen bijna niets gemeens met die der andere afdeelingen. 5592 *pesos* was de geheele som van de in- en uitgevoerde waarde van *Nieuw Granada*, in het laatste dienstjaar. In hetzelfde tijdvak hebben wij met *St. Thomas* voor de waarde van 1,969,090, en met *Porto Rico* voor 366,204 *pesos* handel gedreven. Zouden wij daarom, op het zien dier resultaten, moeten uitmaken dat wij ons met die eilanden vereenigen of verbinden moeten? Neen! zeker niet; maar wel kunnen wij daaruit klaarblijkelijk ontdekken, dat de betrekkingen met die kolonien voor ons van veel meer belang en noodzakelijker zijn dan met de rest van het vernietigde *Columbia*, waarmede wij slechts voor een weinig meer dan 5000 *pesos* gehandeld hebben.

Wij hebben wel is waar te *Maracaibo* een punt van aanraking, dat met den tijd van groot belang zal kunnen zijn; maar dat punt, dat in de landingsplaats van *La Horqueta* en eenige anderen bestaat, is een geschikt voorwerp voor een traktaat, maar geenszins voor eene groote federatie. De rivieren *Tachira* en *Zulia*, kunnen zekerlijk niet gelijk gesteld worden met *den Rijn, de Schelde, de Elbe* en *de Donau*, kanalen van den levendigen handel van zoo vele Volken van Europa. Zoo voor dezelve dus traktaten genoegzaam zijn om hunne bepalingen te regelen, waarom kunnen wij zulks ook niet in het werk stellen?

De aangrenzing van grondgebied komt in geene aanmerking. De groote woestijnen, de verbazende cordilleras zijn voor *Venezuela* en de rest van *Columbia*, ondoordringbare bolwerken, even gelijk de twee zeeën die ons van *Europa*, van *Azië* en *Afrika* scheiden. Onze wetten en huishoudelijke administratie moeten niet alleen onafhankelijk zijn van die van *Nieuw Granada* en van den *Ecuador*, maar hetgeen nog meer is; zij behooren en moeten altijd verschillend van elkander zijn. De uitgestrekte zeekusten van *Venezuela*, deszelfs havens en de menigvuldige rivieren die de gemeenschap met den Atlantischen Oceaan gemakkelijk maken, bewijzen dat alles in hetzelve zich op den landbouw, op de scheepvaart en den buitenlandschen handel aanleggen moet. Integendeel moeten de mijnwerken en de fabrieken, waarvan het binnenste gedeelte der twee andere afdeelingen zich niet gemakkelijk bedienen kan, de eerste aandacht dier regeringen bezig houden. Aan de andere zijde behooren zij het stelsel en de bezuiniging der finantie in hare inwendige aderen te voeren, om daardoor te bewerken, dat de renten op eene direkter en verwisselender wijze op derzelver consumtie en voortbrengselen invloed hebben kunnen. Het is daardoor waarschijnlijk dat de tienden, de alcavala en de monopolie van tabak, noodzakelijk aldaar nog voor langen tijd in wezen blijven zullen, daar het voor *Venezuela* daarentegen zoo nuttig was om alle die imposten te vernietigen, en daar hetzelve zoo eenvoudiglijk deszelfs stelsel van 's lands inkomsten gelijkvormig heeft kunnen maken, als de eenigste bron van welvaart voor de publieke schatkist.

Ons land dat gelegen is op een standpunt om den vreemdeling een gemakkelijken toegang te verschaffen, vordert gunstige wetten, ter aanmoediging der emigratie en om de europesche kapitalen, nijverheid en beschaving tot ons over te brengen. Het Congres begint zich met die wetten onledig te houden, die toch eenmaal de overwinning behalen zullen, ten spijt van eenige geestelijke vooroordeelen. Zoo zullen die wetten, even gelijk die ter afschaffing der tienden en andere schattingen, in *Venezuela*, welkom zijn, terwijl zij in de andere staten, in weerwil van derzelver regtvaardigheid en goede meening, als gevaarlijke nieuwigheden, zelfs door zoo vele kundige en verlichte mannen, die aldaar schitteren, zullen beschouwd worden.

Wij hebben begonnen de schatten en edele vruchten van gemelde verbeteringen te oogsten, die ons in het toekomende de volkomene ontwikkeling van onzen voorspoed belooven. En zouden wij met het overige van *Columbia* vereenigd, zoo gemakkelijk en zoo gelukkiglijk die voordeelige wetten voor den landbouw, handel, bevolking en toekomstige grootheid des lands hebben kunnen invoeren?

Er zijn nog verscheidene punten van vergelijking, die wij onaangeroerd laten, omdat die, welke wij aangehaald hebben reeds genoegzaam zijn om de tegenstrijdigheden van omstandigheden en de zwarigheden, die altijd voor de herstelling van *Columbia* in den weg staan zullen, aan den dag te leggen. Zoo wel in den staat als in de scheikunde bestaat er eene ontwijfelbare waarheid, dat de minste eenslagtigheid der deelen, en vaststellende eigenschappen het geheel oplosbaarder en verderfelijker maakt. De *Unie* zoude dus tot stand kunnen gebragt worden, maar zoude nimmer vast noch bestendig zijn; de vereeniging mag duizend malen plaats hebben, even zoo vele ondervinding zoude men hebben van het gebrek van vastheid in zoo vele gebrokkelde deelen. En wat dan! steeds nieuwe verwarringen, steeds nieuwe omwentelingen?

Op zoo een uitgestrekt grondgebied boeit geen belang noch wederzijdsche genegenheid de leden, noch met elkander noch met den staat of de regering. Zijne betrekking in stukken vallende, zoude zich in het denkbeeldige en afgetrokken verliezen. Te vergeefsch zoude men ons willen opdringen dat een *Ecuatoriaan*, een *Columbiaan*, een medeburger is; het zoude ons even zooveel en meer gelden zoo men ons hetzelfde beweerde van een inboorling van *China*, welks thee, zijden en rijke stoffen wij beter gebruiken dan de *maté*, en de gewevene stoffen van het zuiden.

Men kan, dus de gevolgtrekking hieruit nemen, wat bij ons de Vaderlandslievende deugd worden zoude, die wij hiervoren als den grondslag ter instandhouding van Gemeenebesten opgegeven hebben. Dat gevoel ontvangt deszelfs voedsel van geene begoochelingen. Om het Vaderland te beminnen is het noodig het te zien, te gevoelen; de eene met den anderen, en ook met het Vaderland deszelfs aanzijn vermengd te hebben. Zoodra die eigenschap ontbreekt, wordt die deugd verdoofd; het Vaderland heeft voor den Burger geene waarde meer, en wordt weldra de prooi van een' tiran.

(Het vervolg hierna).

REGENDUNDIGE WAARNEMING,

GEDAAN OP DE PLANTAGIE *SAVONET*, GELEGEN IN HET WESTELIJK GEDEELTE VAN HET EILAND *CURAÇAO*.

Hoogte der gevallene Regens.

1832.		*mille mètre.*
In	Januarij	035.
„	Februarij	013.
„	Maart	005.
„	April	015.
„	Mei	000.
„	Junij	000.
„	Julij	003.
„	Augustus	000.
„	September	020.
„	October	180.
„	November	040.
„	December	062.
		373.

Wanneer men deze opgave vergelijkt met die van het vorige jaar, zal men bevinden dat er in 1832, 204 *mille mètres* minder regen is gevallen, dan in 1831.

Daar nu de oogst in 1831 onvoorspoedig is geweest, uit gebrek aan genoegzamen regen, dan moet die van 1832 nog slechter uitvallen, zoo als de uitkomst dan ook heeft geleerd. Wanneer men een algemeenen overslag maakt, zal men hoogtens op *drie maanden* kost voor de slaven kunnen rekenen; en men zal genoodzaakt zijn de benoodigde maïs van buiten 's lands aan te koopen, te meer, daar wegens de beide voorgaande ongunstige oogstjaren de maïs, welke sommige Planters uit vorige gunstiger oogsten in schuren hadden opgelegd, thans bijna verbruikt is.

Daarenboven zijn de putten door de weinige regens slecht van water voorzien, ja, zelfs hebben verscheidene plantagien reeds gebrek aan water en voedsel voor het vee gehad; gelukkig echter de regen van April jl. in den morgenstond, die waarschijnlijk over het gansche eiland gevallen is, en de Planters de hoop inboezemt, dat de droogte van dit jaar, welke zij met ijzing te gemoet zagen, voor het vee niet zoo vernielend zal zijn, als die van het verloopene jaar.

Het is onnoodig andermaal aan te merken, dat het niet overal evenveel als op de plantagie *Savonet* geregend heeft. Het is toch bij elk een bekend, dat op alle eilanden het westelijke gedeelte het vruchtbaarste is en dat dáár de meeste regen valt. Echter vindt het in enkelde gelegenheden plaats, dat er op een tijd in de oost of middel-divisie zwaarder regent dan in de west-divisie, doch over het algemeen genomen, vallen er meer regens in de west-divisie dan elders.

ADVERTISSEMENTEN.

(30402) *De Exploicteur bij het Geregtshof te Suriname*, zal op Vrijdag, den 16[de] Augustus 1833, 's morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, aan de *Weidestraat*, L[r]. D. N[o]. 256; welk Huis en Erf, als het eigendom van den boedel J.N. WOHLFAHRT, bekend in het Cohier der Huizen, over Anno 1830 en 1832.

Paramaribo, *den* 10 *Augustus* 1833.

(29786) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Woensdag den 21 dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschrevene Kamer, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen: Mans- en Vrouwen Kleederen, Meubelaire Goederen, enz., enz.; aankomende de Boedels J. G. C. LÖDING, M. M. MACHIELSE; en de vrije LOUIZA van ESTHER van VAN HEIJST, zich ook genoemd hebbende LOUIZA van ESTHER van VAN DAN.

Paramaribo, den 14 *Augustus* 1833.

C. A. FISCO.
2de *Commies.*

(33120) De ondergeteekende, zich aan *Paramaribo*, tot het uitoefenen van den *GENEESKUNDIGE PRACTIJK*, gevestigd hebbende, heeft de Eer zulks ter kennis van het geëerd Publiek te brengen, zijnde hij woonachtig aan het einde der *Heerenstraat*, naast den WelEd. Heer C. A. BATENBURG, in het Huis laatst bewoond door Mejufvr. D. M. BREET, alwaar de noodige inrigting tot het *Verplegen van Zieke Slaven* door hem zijn gemaakt.

Reeds veertien jaren zijn Vak op Plantagie uitgeoefend hebbende, zoo voedt hij de hoop, dat hij ook alhier dat vertrouwen zal genieten, waarmede hij door Heeren Administrateuren, gedurende dat tijdvak is vereerd geworden, waartoe hij zich bij deze is aanbevelende.

Paramaribo, *den* 13 *Augustus* 1833.

H. P. VAN NIEHOFF,
Heelmeester.

(33199) M. A. KEIJSER, zal *MORGEN*, op *VENDU* Verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Wane Planken en Hoornbeesten, aankomende den Boedel CHs. STUART, en de Negerin ANNA, aankomende den Boedel NIEUWJAAR van JOOST van NIEUW AMSTERDAM; alsmede het bij vorige Couranten geadverteerde bloote ERF, gelegen aan den hoek van de *Klipsteenen-* en *Keizerstraten*, bekend onder L[r]. B. N[o]. 134.

Voorts op Maandag, den 19 dezer, des morgens, ten 9 uren: Aarde-, Glas- en Pleetwerk, IJzerwaren, Stukgoederen, enz.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.